ARTICLE

Vilamagore Medieval: una festa, una història, un poble

Des de fa vint-i-quatre anys, Sant Pere de Vilamajor rememora amb una festa el seu passat medieval amb una festa on s'hi aboca tot el poble

Autor: **Teresa Sagrera Bassa**
Revista Els Vallesos

Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor
www.centredestudisvilamajor.cat
2017

Vilamagore medieval: una festa, una història, un poble

Des de fa vint-i-quatre anys, Sant Pere de Vilamajor rememora amb una festa el seu passat medieval amb una festa on s'hi aboca tot el poble

Text: **Maria Teresa Sagrera** | Fotografies: **Jordi Rodoreda**

Per primera vegada des que es va estrenar la festa, ara fa vint-i-quatre anys, s'ha traslladat a la tardor. Enguany el Vilamagore Medieval s'ha celebrat el cap de setmana del 4 i 5 de novembre, del matí fins el vespre, i ha estat un veritable èxit de públic.

Es tracta d'una festa amb molts anys d'història que es reinventa una vegada més, aquesta edició sota la direcció artística de l'Isaac Morera i Socias. Hi han col·laborat unes tres-cents persones del poble i de la rodalia, a més de voluntaris de Castelló d'Empúries amb qui s'ha arribat a un acord d'intercanvi per ambdues festes. S'ha volgut trencar motlles fent un pas endavant en aquesta tradició ja consolidada i cada dia més madura, marcant així el seu caràcter propi dins del ventall de fires i festes medievals. I tot plegat, reivindicant la història del poble que es remunta a més de mil anys d'antiguitat, segons el testimoni de la làpida funerària del prevere Orila de l'any 872 i el document de la requesta del 950.

Vilamajor, parada obligada

Al segle XII a Sant Pere de Vilamajor hi havia un palau comtal que era l'enveja de les viles veïnes, parada obligada entre Barcelona i Girona en el camí cap a França, on s'hi celebrava un mercat setmanal per abastir les seves necessitats bàsiques. Entre el juny de 1156 i l'abril de 1157, més de cent persones de diferent condició social hi van fer estada: ambaixadors, mercaders, pelegrins, sarraïns, jueus, cavallers... i els més destacats, el comte de Barcelona Ramon Berenguer IV i la seva

Vilamagore Medieval 2017

Una edició que ha sabut combinar l'herència rebuda pels vint-i-quatre anys que té la festa amb la innovació per continuar sorprenent al visitant. No hi han faltat les danses, les lluites de soldats, les actuacions de genets, la coral, els timbals, els arquers, els grups de música... En definitiva, un festival que continua mantenint l'essència dels seus orígens, la força dels voluntaris, i que treballa per arribar amb més força que mai l'any vinent al seu vint-i-cinquè aniversari.

esposa la reina Peronella. I molt probablement hi va néixer el seu fill, Alfons I, primer comte- rei de Catalunya i Aragó, ja que la seva dida Loreto era del poble.

Tot un poble implicat

El suport incondicional de l'ajuntament i la força dels voluntaris han fet possible la continuïtat d'aquest festival, en què un poble que se sent orgullós de la seva història la dona a conèixer a través de l'espectacle, les visites guiades i les exposicions del Punt d'Informació.

Aquest any s'ha ampliat el perímetre cap a espais que fins ara no havien estat utilitzats, com la zona d'aparcament, que tot i la previsió s'ha vist desbordada. I s'ha capgirat la idea general de l'espectacle perquè el visitant en pugui gaudir amb els seus cinc sentits. Els que hi han acudit han pogut acostar-se als tres campaments que hi havia instal·lats dins del recinte –un de recreació històrica, un d'arquers i un altre de soldats– on s'han sentit traslladats en el temps i han pogut participar en els tallers que s'hi organitzaven.

També ha augmentat l'oferta de parades d'artesans que han passat de la trentena a unes setanta. Mentre els visitants es pas-

A la pàgina anterior i a l'esquerra,escenes de la representació teatral feta durant la festa i a sobre, l'espectacular crema del castell.

Imatges de dues escenes de la festa.

sejaven entre tendals han pogut gaudir d'una dinamització contínua amb dansaires, cercaviles musicals i percussió, i d'un ampli ventall d'actuacions de carrer (vilatans, lladregots, cinturó de castedat...) que els han mantingut entretinguts. Entre els espectacles innovadors d'aquest festival cal destacar el cau de bruixes, situat darrere de la muralla de l'església, que ha acumulat cues al llarg dels dos dies i la casa de meuques, que també ha estat molt concorreguda.

En aquesta edició els espectacles del dissabte i del diumenge no s'han repetit, de manera que el visitant que ha volgut gaudir-ne plenament hi ha hagut de acudir els dos dies. La gran varietat d'actuacions han guanyat més protagonisme que mai, a la vegada que han continuat girant al voltant de l'eix central que és l'adaptació teatral de la novel·la *Confidències d'una reina* de Teresa Sagrera, feta per la mateixa autora i per en Jaume Baucis, actor de la companyia La Cubana i director de l'obra.

Dos dies de festa

Les escenes teatrals també han ampliat els espais de representació i un jove trobador ha guiat al públic pels diferents escenaris dels voltants de l'església. La representació s'han repartit al llarg dels dos dies, dissabte s'ha pogut veure la primera meitat de l'obra i diumenge la segona.

A més a més, els qui ho han volgut s'han pogut acostar a alguna de les tavernes, on han pogut contemplar com rostien els porcs a la brasa, degustar un suculent menú medieval o beure un gotet de vi piment (la preuada beguda de l'època).

Tot ben amenitzat amb la música en viu de l'Os Pedrer, els Trakalets, l'actuació del Mag Dodó i la companyia La Forca. I per tancar els actes, una clausura espectacular, la recuperació de la crema del castell, Els Diables de Sant Antoni de Vilamajor i focs artificials

Maria Teresa Sagrera és escriptora i activista cultural

Nova web i nova app

icat.cat

iCat

La ràdio inquieta